

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/93/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421201967
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8421201967.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: Z., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2.419,12 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.163,92 eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Kežmarok dňa 02.11.2021 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.419,12 eur titulom primeraného finančného zadostučinenia a na náhradu trov konania.

2. 1. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok, pod sp. zn. 3C/159/2015 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok bol úspešný, pretože rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3C/159/2015 zo dňa 20.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/94/2018 zo dňa 29.04.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 31.05.2019, bolo jeho žalobe vyhovené, nakoľko súd určil, že úver zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500021513 uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 14.02.2013, je bezúročný a bez poplatkov a zároveň určil, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500021513 zo dňa 14.02.2013 uvedená v článku 8, bod 8.1 v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti / Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody

o poskytnutí služby“ a zmluvná podmienka v článku 8, bod 8.4. v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi a na poskytnutie chválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti / Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti / Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľa Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti / Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti / Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti / Zmluvy“ sú neprijateľné.

2. 2. Poukazujúc na § 3 ods. 5, tretia veta a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa tvrdil, že ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v pôvodnom konaní. Zdôraznil, že primerané finančné zadosťučinenie má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol na súde úspešný. Tvrdiac, že slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý mal za to, že výška primeraného finančného zadosťučinenia nemôže mať len symbolický význam, pretože primerané finančné zadosťučinenie len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným, ani spravodlivým. Podľa neho na rozdiel od iných inštitútov finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, pri inštitúte primeraného finančného zadosťučinenia je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len jeho priznaním v takej výške, aby malo nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby malo tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenie priznané v symbolickej výške splňať nemôže.

2. 3. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva s tendenciou zvyšovania primeraného finančného zadosťučinenia pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. Primerané finančné zadosťučinenie si uplatnil za viacnásobné porušenie spotrebiteľského práva zo strany žalovaného. Za prvé porušenie spotrebiteľského práva žalovaným spočívajúce v tom, že aj keď mu reálne vyplatil úver len vo výške 1.284,25 eur, požadoval od neho zaplatiť 3.375,54 eur, aj keď ide o úver bezúročný a bez poplatkov, čím sa chcel na jeho úkor obohatiť o sumu 2.091,29 eura, tak v tejto výške požadoval za toto porušenie spotrebiteľského práva primerané finančné zadosťučinenie. Za druhé porušenie spotrebiteľského práva spočívajúce v neprijateľnosti zmluvnej podmienky, týkajúcej sa odkladu splátok a poplatku za odklad splátok v výške 215,75 eur + 112,08 eur, spolu 327,83 eur, požadoval za toto porušenie spotrebiteľského práva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 327,83 eur. Spolu nim požadované primerané finančné zadosťučinenie predstavuje sumu 2.419,12 eur (2.091,29 eur + 327,83 eur). Rozsah porušenia spotrebiteľského práva je definovaný rozsudkom okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu a ich odôvodneniami, ktoré sú hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3C/159/2015 zo dňa 20.06.2016 a rozsudok Krajského súdu č. k. 8Co/94/2018-107 zo dňa 29.04.2019.

4. 1. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 28.12.2021 nesúhlasil s argumentmi žalobcu a mal za to, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná, pretože spôsob odôvodnenia uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie a jeho výpočtu nemá skutkové a ani právne opodstatnenie a oporu v zákone. Žalobca neoznačil žiadnu skutočnosť, ktorá by jeho nárok individualizovala s ohľadom na konkrétne okolnosti tak, aby primeranosť tvrdeného nároku akýmkoľvek spôsobom odôvodňovala

konkrétnymi okolnosťami, ale len všeobecnými a vecne nesúvisiacimi odkazmi na iné rozhodnutia. Namietal preto neuvedenie žiadnych právne relevantných skutočností, ktorými by žalobca preukázal vecnú a skutkovú spojitosť medzi primeraným zadosťučinením a požadovanou výškou. Samotné určenie výšky finančného zadosťučinenia nie je možné na základe voľnej úvahy, pretože takýto postup neumožňuje ani Civilný sporový poriadok a ani iný právny predpis. Uplatňovaný nárok je preto nepreskúmateľný a vecne neprejednateľný. Ochrana spotrebiteľa nepresahuje ústavnoprávnu ochranu základných práv na ochranu života, zdravia, vážnosti a dobrého mena. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa chcel obohatiť o sumu 2.091,29 eur je zavádzajúce a nepravdivé a vo svojej podstate nelogické. Žalovaný nevstupoval do zmluvného vzťahu so žalobcom s „cieľom obohatiť sa.“ Zmluva bola uzatváraná aj na základe toho, že zmluva s rovnakým obsahom bola opakovane predmetom kontroly dozorných orgánov, ktoré konštatovali súlad jej obsahu so zákonnou úpravou.

4.2. Ďalej tvrdil, že podľa neho je nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie premlčaný, a to s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, cit.: „Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy.“ Uvedený právny názor a výklad k § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Najvyšší súd SR prijal v spore, v ktorom si žalobcovia (v postavení spotrebiteľov) uplatnili právo na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia súčasne s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Najvyšší súd SR a ani sudy nižšieho stupňa nezamietli žalobu spotrebiteľov o finančné zadosťučinenie (uplatňované spolu s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky) ako podanú predčasne preto, lebo by najskôr malo prebehnúť samostatné konanie o určenie neprijateľnej podmienky, a rozhodnutie o tom by sa muselo stať právoplatné a vykonateľné. Obrana žalobcu o možnosti uplatňovať nárok až po skončení konania sp. zn. 3C/159/2015 je preto vylúčená. Ani z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. nevyplýva žiadny dôvod pre prípadnú domnienku žalobcu, že predpokladom uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia je predchádzajúce právoplatné súdne rozhodnutie o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Primerané finančné zadosťučinenie je možné uplatniť aj priamo, bez ohľadu na to, či posudzovanie porušenia práva alebo povinnosti je predmetom samostatného výroku alebo len predbežnou otázkou v konaní, kedy sa priamo uplatňuje samotné finančné zadosťučinenie, pretože je nesporné, že tou predbežnou otázkou je v oboch prípadoch. Žalobca si preto mohol nárok uplatniť už v roku 2015 pri podaní žaloby, eventuálne v roku 2016 po vydaní rozsudku sp. zn. 3C/159/2015 zo dňa 20.6.2016. Nesporne premlčacia doba uplynula skôr, ako bola žaloba podaná na súde, pretože k jej uplynutiu došlo najneskôr 3 roky po podaní žaloby v konaní 3C/159/2015 (a s pripustením pro-spotrebiteľského výkladu by najneskorší dátum uplynutia premlčacej doby bol 20.06.2019). Žaloba v tejto veci bola na súde podaná po 22.10.2021, teda po uplynutí premlčacej doby. Navrhol preto žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 02.02.2022 k vyjadreniu žalovaného opätovne poukázal na všetky nim uvádzané tvrdenia v už podanej žalobe, na ktorých v celom rozsahu zotrval. Za nesprávnu považoval vznesenú námietku premlčania voči nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia z dôvodu, že od podania žaloby v základnom konaní uplynuli tri roky. Nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je v zmysle § 3 ods. 5 posledná veta zákona o ochrane spotrebiteľa späť s úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi v podobe právoplatného rozhodnutia súdu. Preto až moment „úspešného uplatnenia“ je *conditio sine qua non* pre súdne uplatnenie tohto nároku. Zároveň poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Co/137/2016 zo dňa 24.05.2017. Za vytrhnutý z kontextu odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019 považoval záver žalovaného, že spotrebiteľ je povinný už v základnom konaní uplatniť nárok na primerané finančné zadosťučinenie s poukazom na plynutie premlčacej doby. V tomto prípade by podľa argumentácie žalovaného bolo premlčanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie závislé aj od dĺžky základného konania, ktoré v tomto prípade trvalo 3 roky a 7 mesiacov, čo samo o sebe by znamenalo uplynutie premlčacej doby. Nemôže byť predseda žalobcovi dané na ľarchu, že vzhľadom na dĺžku základného konania, by bol jeho nárok premlčaný. K charakteru, zmyslu a účelu inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 2Co/137/2016-71 zo dňa 24.06.2017. Aj naďalej zotrval na primeranosti žiadanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré je potrebné nevnímať ako kompenzáciu ale ako poskytnutú satisfakciu. Celé posudzovanie primeranosti výšky finančného zadosťučinenia vychádza z okolností týkajúcich sa základného konania. Je nepochybné zrejme, že spotrebiteľ ako „obyčajný občan“ v základných

konaniach pociťuje výrazné stresové vypätie, nielen z dôvodu neskúsenosti so súdnou mocou, ale aj zo skutočnosti, že čelí sporu s ekonomicky, právne a spoločensky silnejším protivníkom. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je uplatnená suma nielenže primeraná, ale zjavne aj nízka.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 02.03.2022 k vyjadreniu žalobcu zotrval na vznesenej námietke premlčania, pretože žiaden zo súdov vo vzťahu ku konaniu pred Najvyšším súdom SR vedeným pod sp. zn. 6Cdo/127/2017 nedospel k záveru o tom, že by momentom pre žalovateľnosť nároku na primerané finančné zadosťučinenie - actio nata - bola až právoplatnosť rozhodnutia o žalobe o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Práve naopak pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Argumentácia žalobcu dĺžkou „základného konania“ je zavádzajúca, pretože práve rozhodnutie Najvyššieho súdu SR hovorí o možnosti aj súbežného uplatnenia tvrdeného nároku na finančné zadosťučinenie s iným nárokom (alebo aj bez toho, aby muselo prebiehať základné konanie). Ani zo žaloby a ani z vyjadrenia žalobcu nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý si žalobca uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie s výrazným časovým odstupom. Podľa neho sa postup žalobcu javí tak, že dlhodobo žiadnu tvrdenú ujmu ani nepociťoval, a preto si dlhodobo žiadny nárok na zadosťučinenie neuplatnil.

7. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 24.06.2022, na ktoré sa nedostavil žalovaný ani jeho právny zástupca, ktorí neúčast' na pojednávaní súdu ospravedlnili s odvolaním sa na zásadu hospodárnosti a súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Neúčast' žalobcu na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a jeho právneho zástupcu.

8. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní súdu zotrval na podanej žalobe a vyjadreniach. Zdôraznil, že ak by nedošlo k aktivite žalobcu, tak by úver preplácal a pri reálnom úvere vo výške 1.284,25 eur sa chcel dodávateľ obohatiť o sumu 2.091,29 eur, keďže požadoval zaplatiť spolu sumu 3.375,54 eur, teda viac ako dvojnásobok úveru, ktorý poskytol. Navyše zmluva obsahovala aj neprijateľné zmluvné podmienky, pričom pri úvere vo výške 1.284,25 eur bol ešte aj poplatok za odklad splátok vo výške 327,- eur, čo je viac ako 20 % zo samotného úveru. Aj preto má za to, že jeho nárok je primeraný.

9. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, zistil nasledovný skutkový stav:

10. Žalobca poukazujúc na pôvodné súdne konanie a rozhodnutia a tvrdiac, že v predmetnom konaní úspešne na súde uplatnil porušenie svojho práva má za to, že sú naplnené zákonné podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom výšku požadovaného zadosťučinenia vyvodzuje z výšky bezdôvodného obohatenia v sume 2.091,29 eur a za neprijateľnú podmienku požaduje sumu 327,83 eur.

11. Z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3C/159/2015 zo dňa 20.06.2016 súd zistil, že žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Kežmarok dňa 22.12.2015 domáhal, aby súd určil, že úver zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500021513 zo dňa 14.02.2013 je bezúročný a bez poplatkov. Taktiež žiadal určiť, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500021513 zo dňa 14.02.2013 uvedená v článku 8, bod 8.1 v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti / Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj

súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby“ a zmluvná podmienka v článku 8, bod 8.4. v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi a na poskytnutie chválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti / Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti / Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľa Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti / Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty a toku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti / Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti / Zmluvy“ sú neprijateľné. Súd jeho žalobe vyhovel, pretože mal preukázané, že na základe uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver vo výške 1.284,25 eur, ktorý mal vrátiť v sume 3.375,54 eur. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 písm. f) a g) zákona o spotrebiteľských, preto určil úver za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň uviedol, že zmluvné podmienky týkajúce sa odkladu splátok sú s poukazom na ustálenú judikatúru neprijateľné.

12. Krajský súd Prešov po podanom odvolaní zo strany žalovaného rozsudkom č. k. 8Co/94/2018-107 zo dňa 29.04.2019 potvrdil rozsudok okresného súdu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 31.05.2019.

13. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka

15. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 1 písm. a) zákona č.62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.3.2020) do 30. apríla 2020 neplynú.

17. Podľa § 8 písm. a) zákona lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,
a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

18. Nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, súd sa musel v prvom rade vysporiadať so vznesenou námietkou, pričom dospel k záveru, že právo žalobcu domáhať sa nároku na primerané finančné zadosťučinenie nie je premlčané.

19. Vychádzajúc z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie tohto ustanovenia ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

20. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

21. Vo veci sp. zn. 3C/159/2015 Okresného súdu Kežmarok sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd vyslovil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500021513 zo dňa 14.02.2013 je bezúročná a bez poplatkov a že zmluvné podmienky obsiahnuté v článku 8, bod 8.1. a 8.4 zmluvy sú neprijateľné. Rozsudkom súdu prvej inštancie sp. zn. 3C/159/2015 zo dňa 20.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 8Co/94/2018-107 zo dňa 29.04.2019, právoplatným dňa 31.05.2019 bolo žalobe žalobcu vyhovieť vo vzťahu k celému nároku, a preto je nepochybné, že žalobca mal v konaní plný úspech. Bol tak naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná na súde dňa 02.11.2021, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

22. Právne bezvýznamný je poukaz žalovaného na to, že žalobca si právo na primerané finančné zadosťučinenie mohol uplatniť bez ohľadu na to, či posudzovanie porušenia práva alebo povinnosti je predmetom samostatného výroku alebo len predbežnou otázkou v konaní, kedy sa priamo uplatňuje samotné finančné zadosťučinenie, a to už v roku 2015 pri podaní žaloby, resp. v roku 2016 po vydaní rozsudku sp. zn. 3C/159/20158 zo dňa 20.06.2016 s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017. Z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov nevyplýva pre spotrebiteľa povinnosť uplatniť si toto právo jednou žalobou. Strana sporu podávajúca žalobu, teda nie je žiadnym zákonným ustanovením limitovaná v počte podaných žalôb. Je vecou strany sporu podávajúcej žalobu, či sa rozhodne podať žalobu a ak áno, voči komu a či svoje nároky bude uplatňovať jednou žalobou alebo viacerými. O to viac to platí za situácie, ak strany sporu uzatvorili dve alebo viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, pri ktorých je potrebné samostatne posudzovať prípadné porušenie predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa, ktoré môže viesť tiež k priznaniu primeraného finančného zadosťučinenia. Rovnako pri niekoľkonásobnom porušení práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, najmä za situácie, ak spotrebiteľ v čase vzniku zmluvného vzťahu ako osoba neznalá práva, nemá ani vedomosť o tom, že došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a túto vedomosť nadobúda postupne, nie je vylúčené, aby po získaní takejto vedomosti o bezdôvodnom obohatení podal samostatnú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia.

23. Súd pre úplnosť uvádza, že Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/127/2017 neriešil otázku premlčania nároku na primerané finančné zadosťučinenie, ale, tak ako samotný žalovaný uvádza: „dôvod, pre ktorý Najvyšší súd SR prijal vyššie citované stanovisko, je jednoduchý a daný obsahom jeho

rozhodnutia. Z neho vyplýva (strana 3), že sa tak stalo na základe štvrtej dovolacej otázky, ktorú dovolateľ vymedzil tak, či je možné priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. bez toho, aby v konaní bola preukázaná existencia a výška vzniknutej ujmy a bez toho, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy.“ Najvyšší súd SR dal v tomto rozhodnutí odpoveď na otázku, že nie je potrebné, aby spotrebiteľ preukazoval existenciu a výšku vzniknutej ujmy, nie na to, kedy začína plynúť premlčacia doba na uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie.

24. Rovnako tak aj poukázanie žalovaného na odbornú literatúru, ktorá predpokladá, že cit.: „pri žalobách o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sa otázka prípadného porušenia práva posudzuje ako predbežná s tým, že hoci výpočet § 137 Civilného sporového poriadku je len demonštratívny, domnievame sa, že žaloba výlučne na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore už nebude prichádzať do úvahy. Pravidlom budú žaloby, ktorých obsahom je splnenie povinnosti (plniť, vydať bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu, zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie a pod. - porovnaj ods. 2 komentovaného ustanovenia) alebo určenie, či tu právo je (napr. vlastnícke), a súd bude platnosť ustanovení spotrebiteľskej zmluvy posudzovať ako prejudiciálnu otázku“ (napríklad komentár k Civilnému sporovému poriadku (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1037). Tu je potrebné v prvom rade poukázať na to, že žaloba v konaní sp. zn. 3C/159/2015 bola podaná ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a v druhom rade aj na to, že ide len o názor, resp. výklad vo vzťahu k § 298 Civilného sporového poriadku. Navyše aj samotný žalovaný uviedol, že vyššie označené súdne rozhodnutie (pozn. 6Cdo/127/2017) hovorí o možnosti aj súbežného uplatnenia tvrdeného nároku na finančného zadosťučinenie s iným nárokom (alebo aj bez toho, aby muselo prebiehať základné konanie).

25. S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 8CoCsp/46/2021 zo dňa 23.03.2022 (známe aj žalovanému, keďže v tomto spore bol žalovaným a taktiež vzniesol námietku premlčania) je možné uzavrieť, že po právoplatnom skončení konania sp. zn. 3C/159/2015 dňa 31.05.2019 nič nebránilo žalobcovi podať žalobu o primerané finančné zadosťučinenie súvisiace s porušením jeho spotrebiteľských práv, ktorých sa úspešne domohol v konaní na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3C/159/2015, pretože premlčacia doba začala plynúť až právoplatnosťou skončenia tohto konania a v čase podania žaloby dňa 02.11.2021 ešte neuplynula (obdobne pozri aj rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/34/2018 zo dňa 26.06.2018 a sp. zn. 2Co/137/2016 zo dňa 24.05.2017 a pod.)

26. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predložené dôkazy má súd za to, že žaloba žalobcu bola podaná v rámci premlčacej doby a je v celom rozsahu dôvodná čo do základu, nie však do uplatnenej výšky. Žalobcovi vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie, ktoré mu súd priznal v primeranej výške.

27. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predpokladmi pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a zároveň úspešný uplatnený nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nie len podľa zákona č. 250/2007 Z. z., ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch a prípade iných predpisov.

28. Predloženým rozsudkom Okresného súdu Kežmarok a Krajského súdu Prešov žalobca preukázal, že v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/159/2015 úspešne uplatnil porušenie práva, keď preukázal, že žalovaný, ktorý pripravil formulár úverovej zmluvy porušil povinnosti ustanovené mu zákonom o spotrebiteľských úveroch, pretože požadoval od žalobcu ako spotrebiteľa vyššiu sumu oproti tej, na ktorú mal zákonný nárok a že zmluva obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Uvedené porušenie práv a povinností žalovaným vyplývajúcich z Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa, navyše v takej výraznej intenzite a závažnosti súd s poukazom na § 3 ods. 5 veta tretia zákona o ochrane spotrebiteľa považuje za dôvod na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi, ktorý úspešnou obranou voči takýmto nedôvodným nárokom v pôvodnom konaní na súde úspešne uplatnil svoje práva.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. 09. 2016 konštatoval, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Uplatnením práva však nemožno rozumieť iba podanie žaloby spotrebiteľom, ale takýmto konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/118/2017 zo dňa 18. 04. 2018 bod 9. odôvodnenia, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20co/280/2016 zo dňa 30. 11. 2017 bod 10. odôvodnenia).

30. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Tieto zákonom vyžadované osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere dodržané neboli. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie takejto zmluvy nemôže zbaviť ani poukazom na princíp neznalosť zákona neospravedľuje a uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobcu. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch práve zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov, v rozpore so zákonom nedodrží predpísané náležitosti zmluvy spôsobujúce, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť uzavretím zmluvy, v ktorej ako protiplnenie žiada viac ako 50 % poskytnutej sumy, a to bez toho, aby boli dodržané úplne základné zákonom vyžadované náležitosti pre takú zmluvu a že by pre prípad, že sa tak stane, nebol s tým uzrozumený. Je úplne samozrejmé predpokladať dokonalú znalosť zákona o spotrebiteľských úveroch a náležitosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch (ktoré sú v danom zákone úplne jasne a prehľadne uvedené) u žalovaného ako profesionála, subjektu, ktorý ich poskytuje dlhodobo a vo veľkom množstve. Neobstojí tu preto ani tvrdenie žalovaného, že zmluva s rovnakým obsahom bola opakovane predmetom kontroly dozorných orgánov, ktoré konštatovali súlad jej obsahu so zákonnou úpravou.

31. Primerané finančné zadosťučinenie pre spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nie je čo do výšky zákonom nijako konkrétne stanovené, klasifikované, či limitované, nie sú naň žiadne tabuľky či osobitné kritériá, základným a určujúcim kritériom v zmysle zákona je jeho primeranosť, ktorú súd posudzuje podľa vlastnej úvahy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Pokiaľ ide o dôvodnosť poskytnutia tohto zadosťučinenia, bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, nakoľko postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Je pritom treba vychádzať z toho, že toto zadosťučinenie má niekoľko funkcií, a to satisfakčnú, sankčnú, odradzujúcu a odmeňujúcu. Pri určení jeho výšky súd musí zohľadniť viaceré relevantné okolnosti, a to napríklad či nejde v prípade postupu a konania dodávateľa o recidívu, aká bola intenzita porušenia a dôsledky konania dodávateľa, ekonomický dopad nečestného konania dodávateľa na spotrebiteľa, ako aj skutočnosť, či už napríklad nebolo poskytnuté zadosťučinenie spotrebiteľovi aj v inej podobe.

32. Žalobca výšku primeraného finančného zadosťučinenia odvodil od sumy, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil, čo má v tomto prípade svoju logiku, opodstatnenie a zodpovedá preventívnej a odradzujúcej funkcii primeraného finančného zadosťučinenia. Zároveň s poukazom na recidívu porušovania spotrebiteľského práva, keďže v zmluve používal neprijateľné zmluvné podmienky žiadal za ne priznať sumu 327,83 eur (suma 215,75 eur ako odplata za možnosť odkladu splatnosti splátok úveru a suma 112,08 eur ako odplata za možnosť odkladu splátok revolvingu). Odradiť dodávateľa od recidívy môže práve jeho uvedomenie si, že čím vyššiu sumu od spotrebiteľa bude nedôvodne žiadať, tým vyššie finančné zadosťučinenie v prípade úspešného uplatnenia ochrany spotrebiteľom následne bude musieť poskytnúť, preto odradzujúci účinok vo vzťahu k tomu, aby boli dodržiavané náležitosti zmlúv a aby sa žalovaný v budúcnosti nedomáhal na spotrebiteľoch nedôvodných plnení v takej výške, je práve v takom prípade naplnený.

33. Pri sankčnej a odradzujúcej funkcii primeraného finančného zadosťučinenia v danej výške, súd zohľadnil nielen už vyššie popísanú intenzitu zásahu a porušenia zo strany žalovaného ako dodávateľa, ale aj skutočnosť, že nejde o zďaleka prvý, či ojedinelý prípad, kedy si žalovaný pri bezúročnom

úvere uplatňoval od spotrebiteľa nedôvodné nároky. Preto súd pri prisúdení primeraného finančného zadosťučinenia a určovaní jeho výšky vzal na zreteľ aj to, že toto zadosťučinenie je v zákone zakotvené aj preto, aby prostredníctvom jeho priznania spotrebiteľovi dodávateľ bol odradený od ďalších takýchto postupov. Je preto plne namieste sankcionovať žalovaného prostredníctvom priznania primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi ako spotrebiteľovi, avšak nie v nim požadovanej výške.

34. A napokon čo sa týka satisfakčnej a odmeňujúcej funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, niet pochýb o tom, že požadovanie nedôvodných úrokov a poplatkov zo strany žalovaného od spotrebiteľa logicky znamená obmedzenie komfortu spotrebiteľa, berie mu čas a kľud. Žalobca sa tu musel brániť nedôvodným nárokom, vyhľadať advokáta, ktorý ho v spore o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok zastupoval, bol vystavený riziku absolútne neprimeraného peňažného plnenia. Samotné pôvodné konanie pritom trvalo od 22.12.2015, kedy bola podaná žaloba a právoplatne skončilo 31.05.2019, čo predstavuje skoro štyri roky. Okrem toho mal súd aj zo súdneho registra preukázané, že žalobca, či už sám alebo spolu s manželkou čerpali viacero úverov, a to nielen od žalovaného. Aj zo spisov tunajšieho súdu sp. zn. 5Csp/44/2020, sp. zn. 5C/176/2015 mal súd preukázané, že sa ocitli v ťaživej finančnej situácii a oslovili aj iného dodávateľa opakovane, aby získali od neho úvery a tieto splácali. Ujma žalobcovi teda vznikla nielen s poskytnutím úveru na základe Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 14.02.2013, kde konanie prebiehalo na tunajšom súde pod sp. zn. 3C/159/2015, ale aj na základe viacerých úverov. Bolo preto nevyhnutne potrebné prihliadnuť aj na to, že žalobca dobrovoľne uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere, hoci mal možnosť túto zmluvu nepodpísať, resp. robiť úkony k tomu, aby ochránil svoje práva, už skôr hľadať právnu pomoc tak, ako to urobil neskôr. Súd má preto za to, že sčasti aj žalobca zavinil uzatvorenie tejto zmluvy a tým aj vyvolávanie sporov. Toto všetko súd zohľadnil pri svojom rozhodnutí.

35. Súd má za to, že zjavným cieľom právnej úpravy inštitútu primeraného finančného zadosťučineniam je priniesť poctivosť, férovosť, transparentnosť a dodržiavanie práva do dodávateľsko- spotrebiteľských vzťahov. Dodávateľ, ktorý nič neporuší, nemusí sa obávať, že by sa nedomohol toho, na čo má sám nárok, alebo že by dokonca ešte musel plniť primerané finančné zadosťučinenie. Ak ale sám niečo poruší a vytvorí stav, že je daný základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie, tak jeho obrana je potom nerelevantná. Vzhľadom k všetkým uvedeným okolnostiam súd považuje za legitímne a spravodlivé priznať žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.163,92 eur, ktorá suma pozostáva zo sumy 1.000,- eur, ktorá predstavuje cca polovicu sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 2.019,29, keď žalobca pôvodne žiadal 2.019,29 eur, avšak v skutočnosti žalovanému na úhradu úveru nezaplatil nič navyše, len sumu 1.284,25 eur, ktorú aj v skutočnosti čerpal, a preto na strane žalovaného nedošlo k reálnemu bezdôvodnému obohateniu (viď 3. odsek rozsudku sp. zn. 3C/159/2015 a obdobne aj rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8CoCsp/46/2021 zo dňa 28.03.2022); ďalej zo sumy 107,88 eur, ktorá predstavuje 50 % zo sumy 215,75 eur, ktorá bola vyčíslená ako odplata za možnosť odkladu splatnosti splátok úveru a zo sumy 56,04 eur, ktorá predstavuje 50 % zo sumy 112,08 eur, ktorá bola vyčíslená ako odplata za možnosť odkladu splátok revolvingu v rámci zmluvnej podmienky v článku 8 bod 8.1. zmluvy, ktorá bola určená za neprijateľnú. Súd nepriznal poplatky za služby z neprijateľnej podmienky v plnej výške 215,75 eur a 112,08 eur, nakoľko obidva poplatky zo zmluvnej podmienky, ktorá bola v pôvodnom konaní určená za neprijateľnú, boli určené sumou, z ktorej súd považoval za primerané a zodpovedajúce úvahe súdu priznať práve sumu vo výške 50 % z týchto poplatkov.

36. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, nie je totiž vylúčené, aby výška nemateriálnej ujmy, ak jej mantinely nie sú zákonom stanovené, bola obdobná, zhodná, vyššia alebo nižšia ako ujma, ktorá oprávnenej osobe hrozila v majetkovej sfére. Podľa názoru súdu pri opodstatnených nárokoch spotrebiteľov nestačí len strohé konštatovanie súdu o porušení práv vyslovením či už bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru alebo určením neprijateľnej zmluvnej podmienky, ale je potrebné tento proces zavŕšiť priznaním aj finančnej kompenzácie odrážajúcej ujmu, ktorú spotrebiteľ utrpel pri súdnej a inej konfrontácii s dodávateľom. Súd po zvážení všetkých okolností vyhovel žalobe a I. výrokom zaviazal žalovaného na úhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.163,92 eur a II. výrokom žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

37. O trovách konania súd rozhodol III. výrokom podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

38. Žalobca v základe nároku bol plne úspešný a rozhodnutie o výške nároku záviselo len od úvahy súdu, preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. Obdobne vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/20/2017 kde pri priznaní len 50 % zo sumy požadovaného primeraného finančného zadostučinenia bola priznaná žalobcovi náhrada trov konania v rozsahu 100 % práve z dôvodu, že výška nároku závisela od úvahy súdu, čo je aj prípad v tejto prejednávanej veci. Súd je toho názoru, že v prípadoch, keď rozhodnutie o výške plnenia závisí len od úvahy súdu, pričom súčasne sa neuplatňuje žalobcom výška plnenia v zjavne nedôvodnej výške predstavujúcej šikanózný výkon práva, motivovanej len snahou o navýšenie trov konania a nie záujmom na spravodlivom usporiadaní veci, nemožno od žiadneho žalobcu spravodlivo očakávať aby sa presne „trafil“ do úvahy súdu, pokiaľ ide o výšku plnenia. Preto je namieste priznať plnú náhradu trov konania, ak bol žalobca v základe plne úspešný aj vtedy, ak čo do výšky bol úspešný len v časti. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Pričom tak ako tomu bolo aj v zmysle § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, tak aj v súčasnosti podľa ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta v takom prípade vypočíta a určí len z výšky súdom priznaného plnenia (zo sumy 1.163,92 eur).

39. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.